

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egyesség szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

Szinészet és kultúra.

Valamikor a színészet fontos kulturális missziót teljesített. Különösen nálunk, Magyarországon. Irodalmunk fejletlen volt. Könyv az kevés került a közönség elé. Azt is csak a nemzetnek bizonyos jobbmódú középosztálya olvasta. A főuraknak idegen volt saját nyelvük. Magyarul nem is értettek, nem is tudtak. Szinte gyökeret vert az a hit, hogy a magyar nyelv csak a parasztnak való s a törvényhozásra, magasabb kultúra szolgálatára képtelen. Maga a nemzet zöme élt a maga teljes kulturálatlanságában, az analfabétaság édes együgyűségében.

Különösen ekkor teljesített fontos missziót a magyar színészet. Mindegyik vándortrupp egy-egy apostoli sereg volt. Járt szerte az országot városról városra, faluról falura. Egy egy gazdagabb úrnál is fölütötte sátorát. Így ismertette a nemzet nagy alakjait. Fejlesztette a magyar föld szeretetét. Ápolta a hazafias szellemet. Pallérozta és terjesztette a magyar nyelvet. Mind ezt éhezve, fázva. Rongyosan, nyomorogva. De lelkében ott égett, lángolt a veszte tűz. Hajtotta az izzó fajszeret és a nemes becsvágy. Azért a magyar nemzeti színészet története

igazi hősökkel dicsekedhetik, akik méltók minden idők hálájára és elismerésére. Hogy a magyar kultúra ma nemcsak az irodalom terén, hanem minden ágában európai színvonalon van, abból rész illeti azokat a rongyos, éhező, nyomorgó vándortruppekat is, akiket egyedül ennek a kulturának szolgálata hevített s láncolt oda küzdelmes pályáikhoz.

Ha a magyar színészetnek ez a kulturális missziója talán csökkent is ma, mert sok más és hatalmas intézménnyel kell megosztania ez a hivatást, az érdeméből nem vonhat le semmit. Kulturális missziója van ma is, nem egyedül a szórakoztatás, az élvezetek nyújtása a maga ábrázoló művésze által.

Szolgálja ma is a maga általános emberi tanítását. A kor forrongó eszméi, irányai, törekvései ott vivják harcukat a világjelentő deszkákon. Nagy emberek a maguk ideáit szívesen viszik a színpadra, hogy ezzel a hatalmas közvetítő eszközzel hirdessék azokat és beleplántálják a társadalom fölfogásába, lelkiületébe.

A tudós bölcs értekezése, a politikus szónoki beszéde: szinte eltörpül egy-egy hatásos színmű mellett, amely nem csupán az élő szó erejét, hanem a színpadnak oly sokféle és hatásos

eszközét is harcba viszi a siker érdekében.

A társadalom átalakításában tehát hatalmas szerepet játszik a színpad. Új eszmék hangzanak onnan szerte, az eszmék ott küzdenek élő alakokban megtestesítve s a különféle hatások által megágyazott lélekbe belejutva, ott gyorsan megfogamzanak, gyökeret vernek, életre kelnek.

Ekkép szolgálja a színpad az általános emberi kulturát.

De jelentős szerep vár rá a nemzeti kultúra ápolásában is. Mert a színpadnak sem szabad elszakadnia a hazai földtől, ha élni, fejlődni és ható erejét az emberekre megőrizni akarja. Főként olyan poliglott országban, mint a magyar. Vár ma is, amikor az úttörők idejéhez képest a magyar kultúra talán soha nem remélt tetőre jutott.

A színpadot áthelyezik a mult világába. Megjelentetik rajta a nemzet nagy tetteit, kiváló alakjait (csak operett és bohózat alakokat ne csináljanak belőlük) s a színház hangulatába belesugározzák a mult idők nagy alakjainak izzó haza- és szabadságszeretetét: hát a lélekben önkénytelenül megnyilatkozik, erősebbé, tüze-sebbé válik a legnemesebb érzés: a haza szeretete.

A szerelem vak.

Johnny Lupton, aki kezdő ugyan, de máris általánosan kedvelt festő volt s akit röviden — bár ezt nem szívelhette — Johnnynak neveztek csak, elhatározta, hogy két-három hetet a vidéken tölt. Kóborlásai közben Innsbruckba ért, ahol Carlotta Werdenfels grófnőnek egy arcképét látta meg, amely annyira elbűvölte, hogy nap-nap után mellette, előtte állt, festette és még többet nézte azt a remek arcot.

Később Partenkirchbe ment, ott szerencsétlenségére oly baleset érte, mely vaktsággal végződött. A szállóba vitték, elhomályosított szobában ápolták, a szemét pedig bekötötték. Néhanapján meglátogatta egy csinos kis ápolónő, kinek Lotta volt a neve. Ez meglátta Carlotta grófnő arcképét s nem győzte csodálni eléggé. Aztán később énekelgetett is a betegnek.

— Lotta, csakugyan szeretném, ha angolul is tudna.

A leányka tévovázott.

— Hisz tudok egy néhány szócskát; hisz ez semmi. Nagyon sok angol jár erre s egyetmást öntől is eltanultam.

— Lehetetlen, hisz mi mindig németül társalogtunk. Azt hiszem, Lotta, maga egy kis boszorka.

— Hát persze, hogy boszorkány vagyok, hisz maga is a seprőnyelemből boilott bele;

s ha majd maga kigyógyult, akkor én is ráülök s elrepülök a légben át.

— Az orvos azzal biztat, hogy holnap egy-két órára levehetem a kötőt a szememről, szólott Johnny egy kis szünet után.

— Oly boldog vagyok!

— En is örülök rajta; úgy vágyom látni a kicsi kis ápolómat

De másnap, bár Johnny két óra hosszat is szemkötő nélkül állt, semmi. Lotta nem mutatkozott s a fiatal ember busulásnak adta magát.

— Kellemtelen véletlen. Lotta valami küldetésben járt. Bizonyosan visszatartották, mondta a szálló tulajdonosának a neje.

De Johnny roppant kedvetlen volt és sehogy sem akart megnyugodni. Estefelé ismét Lotta után kérdezősködött s mikor az megjött, rátámadt. — A leány mentegetőzni kezdett, majd hirtelen megcsuklott a hangja, sirva fakadt s mielőtt Johnny csak egy szót szólhatott volna, kisetett a szobából.

Johnny ezen az éjszakán egy szemet sem aludt. A helyzet nagyon kényessé vált. Vak-ságának Lottája drágábbá vált s teljesen kiszorította álmainak Carlottáját. Vajjon mihez is fogjon hát?

Közeledett három óra, jövetelének rendes ideje. Egy gondolat bántotta folyvást az agyát. Milyen is lehetett a külseje? Johnny felszökött, lekapta a kendőt a szeméről és... Wernerné állott előtte.

A jó néni kegyesen mosolygott feléje s ismét bekötötte a szemét.

— De látni akarnám Lottát, mielőtt elmegyek.

— Éppen azért jöttem, hogy önt levezzem, hadd bucsuzzék tőle.

Johnny elcsodálkozott ugyan, de azért csak belekapaszkodott Werner néni karjába s szó nélkül vele ment. Valami titkot, valami meglepetést rejtett és várt. Mikor a szemét szabaddá tették, előtte állott — Werdenfels grófnő a maga szépségében. Csakhogy ez a Carlotta mozgott, beszélt, mögötte ott kékellett az égbolt, csakhogy a narancsvirágok helyett égő rózsát tartott a markában. Mosolyogva, irulva-pirulva így szólt:

— Lám, teljesedett az óhaja, meglátott.

— Magyarázza meg kérem, hogy lehetséges ez? . . . ez a ruha, — mondá dadogva.

Lotta kézen fogta és mellé állt a kispadra. Beteg szeme Lotta ismerős vonásain révedezett. Fülel itasan magukba szívták ugyan-csak ismerős hangjának édes zengezetét.

— Mindent meg fogok magyarázni. Talán hallotta már, hogy mindlunk itt az a szokás, hogy a leányok időnként elküldetnek hazulról, hogy a háztartás titkaiba beavattassanak, annak csinyját-binját elsajátíthassák. Farmokba mennek, avagy olyan vendéglőkbe, mint amilyen a Werner nénié. Így én is azért jöttem, hogy a házvezetést általánosan, különösen pedig a főzést, elsajátítsam. Münchenben lakom, a nevem pedig Carlotta Lange. De édes anyám Werdenfels leány volt. Rangján alul ment férjhez s így a ro-

De nemcsak érzésben ápolja a színpad a haza szeretetét. Ápolja és terjeszti a nemzet nyelvét is. Vegyes és idegen ajkú helyeken szinte egyik leghatalmasabb eszköz nem csupán a magyar nemzeti érzés, hanem a nyelv terjesztésére is. Mert a színháznak nagy vonzóereje van Szívesen járnak bele az alsó néposztály emberei is. Vonzza őket avval a misztikus erővel, amelyet a színház a kevésbé műveltekre még inkább gyakorol. Ez a vonzó erő láthatatlan, csöndes, zajtalan, sima, éppen azért szinte ellenállhatatlan. Akik hatása körébe jutnak, önkéntelen meghódolnak szellemének.

A színpadnak ezt a hódító erejét azonban nagyobb mértékben ki kellene használni a magyar szellem és nyelv terjesztése érdekében.

A zalavármegyei közművelődési egyesületnek példaadó jó gondolata támadt e tekintetben. Fölkérte azokat a társadalmi egyesületeket, amelyek műkedvelő előadást szoktak rendezni, hogy az első díjas előadás után ismételjék meg a nép számára annyiszor, amennyiszor az előadást díjtalanul. Csak tornyán ez a próba kitűnően bevált. A szomszéd horvát falvakból is tödült a nép a előadásokra s szívta ott be a magyar érzést, szellemet és szót.

Ezt a gondolatot általánosítani kellene. Különösen a vegyes ajkú vidékeken. De országossá és egyetemessé hatásúvá csak úgy válnék, ha ebbe belevonnák a hivatásos színtársulatokat is. E célból az állam megfelelően emelje az eddigi segédelmet. Ennek ellenében azután követelje meg, hogy vasárnaponként egy-két ingyenes előadást rendezzenek a nép számára. Adjanak elő történeti darabokat, népszínműveket. Természetesen jól megvalogatva. Esetleg a színészegyesület

konság nem igen érintkezett vele. A festményen látható kép dedánya volt. Olasz parasztleány, kit az egyik Werdenfels gróf feleségül vett s Bajorországba haza hozott. Szerette, boldogok is voltak együtt. A ruhája s a töre, a mi birtokunkba került s gondoltam, hogy megtréfálom magát. Azt mondják, hogy hasonlítok rá, így hát...

Hasonlít rá, Lotta, csak hogy maga száz-ezerszer szebb és kedvesebb! Akarná-e követni az ő példáját? Elhagyná-e, akarná-e elhagyni a hazáját, s észak felé jönni velem?

Lotta hallgatott.

— Talán nem kellett volna kérdenem, nem vagyok gróf, aztán el vagyok érte lenítve.

— Csitt, ez nem baj! Szóllott Lotta halk és félnék hangon.

— Ők szerették egymást és boldogok voltak — susogta Johnny

Lotta arca lángba borult. Johnny szenvedélyesen s mégis gyöngéden előbbre hajolt, arca közelebb, egyre közelebb ért.

— Igazán szemkötőre van szüksége? — kiáltotta Lotta, hirtelen fölgyorva.

Johnny engedett.

— Hiszen egészen helyes: a szerelem vak — mondá.

Néhány nap múlva Johnny és Lotta együtt tették meg az utat München felé. Lotta megtanulta, hogy Jacknak nevezze s ugyancsak tőle tanulta el apja és édes anyja is, akiknek nagyon megtetszett a jövődjö vejük.

E. Stephen.

vezetősége, az orsz. közoktatásügyi tanács vagy éppen maga a kultuszminisztérium állíthatná össze ez ingyenes előadások műsorát, az ellenőrzést pedig a helyi hatóság végezné.

Ezzel nemes, magasztos missziót teljesítene a színpad, visszatérne régi szép hivatásához s nem merülne el a ledérség mocsarában.

Masiroznak a katonák.

Harminc esztendeje mult annak, rajztáblát hordozó realista voltam, mikor az én sümegi hazámban ott a Balaton mentén megzendült a dal:

„Bosnyárország körös-körül füstölög,
Ferenc József nagy ágyuja ott dörög,
Fujja Ferenc Jóska a réz trombitát,
Harcba hívja sok szép magyar bakáját!

Verd meg Isten a gőzköcsi kerekét,
Mind elvitte a legények elejét,
Maradt itthon kettő három nyomorult,
Rátok lányok még az ég is beborult!

Nagy falragaszok jelentek meg az uccasarkokon s dobszóval hirdették egész nap, hogy minden rezervista pakoljon azonnal, jelentkezék a jegyzőnél s legyen készen arra, hogy soha többé nem kerül vissza a családjához, mert viszik őket Bosnyárorszába, hadakozni, háborút viselni törökkel, tatárral, bosnyákkal!

Micsoda sirás-rivás volt városszerte, sőtötték minden házban egy-kettőre a pogácsát, tyukot, libát, kacsát, kalácsot, főzték a sonkát, oldalast, csapra ütötték a legnagyobb hordókat, hadd egyenek, hadd igyanak a gyerekek, ki tudja, lesz-e részük még hasonló jobban, mulassák ki magukat még egyszer, talán utoljára, hadd folyjon a bor, pusztuljon a szárnyas állat, szőljön a muzsika.

Egy huszár zászlóalj volt akkoriban bekvártélyozva városunkban már évek óta. A tiszték nagyobb részt nős emberek, onnét házasodtak a vidékről, úgy éltek közöttünk, mintha egészen odanőttek volna a sümegi vár aljába.

Ott állunk mi diák gyerekek a városháza előtt, mikor kocsiakra rakták a sok rezervistát s vitték Keszthelyre, hogy onnét meg majd gőzkocsikon viszik tovább Nagykanizsára.

A legények kurjongattak, mutatták, hogy nem félnek s nem búsulnak a jövődjön, a fiatal férjek vigasztalták siró feleségeiket, ölelték, csókolták a kis gyermekeiket, nagyokat huztak az apa, az após, sógor, koma által odakinált kotyogó kulacsokból — szemükből pedig kicsordult a könny, hagyták végigfolyni azt az arcukon — nem volt szegyen akkor sirni.

Az ezredes kivonult az egész tisztikarával, a huszárok is ott voltak a kocsi körül, paroláztak a távozókkal s mikor megindult a kocsi, jól emlékszem, azt mondta az ezredes a távozóknak:

— A viszontlátásra, fiúk; utolérünk beneteket!

Harmadnapra azután fölkészültek a huszárok is, kora reggel rukkoltak ki, ott volt az egész város, mikor az ezredes még egyszer megölelte fiatal, keserves könnyeket hullató feleségét, picit kis fiát s lányát, fölugrott azután a lovára, néhány szóval búcsút vett a város lakosságától, azután megadta a parancsot elcsukló hangon az indulásra s maga sietve előre lovagolt, hogy ne lássák könnytől végig áztatott arcát.

Fiatal ember volt még az ezredes, valami magyar gróf, onnét nősült a mi vidékünkéről, emlékezem, mikor hazahozta a fiatal menyecskét, — neki is ott kellett azt hagyni.

Az ezredorvos kitűnő szemgyógyász volt, Kálcsics volt a neve, mostanában halt meg mint nyugalmazott főorvos, annak kellett leghátul maradnia, ott álltam mellette s még-

egyszer megcsókoltam a kezét — ő adta vissza a szememvilágát, ő gyógyított ki vak-sággal fenyegető szembajomból.

Az országgyűlési képviselőnk: Bessenyei Ernő szintén ott volt mellettünk a leányával s nagyot néztem, mikor a szép kisasszony ráborult a deli ezredorvos kebelére s ott hullatta keserves könnyeit.

Azután megsarkantyuzta az ezredorvos is a lovát, elvágatott s láttam, amint eltávozóban kiveszi a zsebkendőjét s törli vele könnyeit.

A vőlegénynek ott kellett hagyni a gazdag szép menyasszonyt s a gazdag urileány-nak nem volt szégyenére ott országvilág előtt megölelni, megcsókolni, megsíratni egy távozó katonát.

Apák, anyák, leányok siratták az eltávozó fiút, az eltávozó kedvest, férjet, — mi fiúk is pityeregtünk egyet, de amig amozoknak a bánata megmaradt, mi gyerekek hamar felejtettük azt, ahelyett elkezdtünk háborusdítani játszani. Az egyik volt a bosnyák, a másik a magyar. Csattogtak a léniák, rajzinek. Talán soha annyi lénia nem törtött össze mint akkor. Folyton dagadt s titéstől csikos kezekkel s pofákkal járt az egész iskola.

Akkor mint iskolás gyerek nem tudtuk, hogy miért van mindez így. Ha kérdeztük a szüleinket, tanárainkat, miért kell a magyar katonáknak a bosnyákokkal verekedniük, háborút viselniük, holott azelőtt egymást nem látták, egymást semmivel meg nem bántották, hát akkor a tanáraink azt mondták, mert így parancsolja a király, a császár, akinek szüksége van a burkus meg a muszka ellen még a bosnyák katonákra is, akik eddig a török császár katonái voltak s akiket a török császár nem akar átengedni a magyar királynak s osztrák császárnak.

A nép között azonban más híre járt.

Azt mesélték uton-utfélen hogy a török császár meglátta a mi szép királynéknak képét — valahol akkortájtban Egyiptomban vagy hol járt — s a bosnyákok akartak segíteni a török császárnak a királyné elrablásánál, hát most azért küldi a király a sok magyar bakát Bosnyárorszába, hogy morresre tanítsák a bosnyákokat és a törököket, amiért el akarták a királynét rabolni.

Mi gyerekek bizony inkább ezt az utóbbi mesét hittük el, mert hát azt, hogy a királynéknak még több katonára, még a bosnyák katonára is szüksége legyen a burkus és muszka ellen, nem hittük el, hiszen ugy is volt elég katonája anélkül is a királynak.

Éppen olyan mozgalmas napokat élünk mostanában is, mint ezelőtt harminc évvel élünk.

Hogy miért kell menni, miért kell a magyar katonának esetleg Szerbiába bemasirozni s Bosnyárorszag határán az őrségeket megerősíteni?

Tudja a jó Isten!

Ha reánk biznák magyarokra a dolgot, hát bizony nem kellett volna sem ezelőtt harminc évvel elmenni Bosnyárorszába, sem most Szerbiába.

De ezeket a dolgokat nem bízzák reánk, amit a gyerekek sem mondja meg az apja tetteinek az okát. Nekünk, ha Ferenc Jóska mint a nóta mondja, — megfujja a réztrombitát s harcra hívja sok szép bakáját, menni kell s kötelességünk lőni arra, akire parancsolják.

Magyar honfiak vagyunk valamennyien s aki a harcra megy, az itthon maradtakat védelmezi fegyverével az idegen hatalom s annak katonái ellen — s aki másként cseleksedne, az gyáva poltron, az gazember, hazárduló.

Bizony lányok alig ha be nem borul rátok az idej tavasszal ez a szép magyar églámközzatok, hogy ne boruljon be.

Versec.

Szalay Lajos.

— A Csány-szoborbizottság kéri a zalai községek intelligenciáját, főleg a tanítókat, rendezzenek a község lakosai számára március 15-iki ünnepeket s ugyanekkor megemlékezve Csány Lászlóról is, gyűjtsenek a zalai nagy vértanú szobrára.

Meghívó.

A sümegi polgári önképző kör. folyó évi március 14-én kettős ünnepet rendez. Délelőlt leleplezi örökdemű elnökének, néhai Eitner Sándornak arcképét, este pedig megünnepeli szabadságunk nagy emlékünnepeit. *Március 15-ét.*

A kettős ünnep sorozata:

I.

1. Reggel 9 órakor szent mise a plébánia templomban. Gyülekezés a kör helyiségében.
2. Mise után a kör termében Eitner Sándor arcképének leleplezése. Az ünnepi beszédet *Németh Lajos* alelnök mondja.

II.

Esti 7 órakor március 15-nek megünnepelése. Műsor:

1. *Himnusz.*
2. Eitner Zsigmond: *Elnöki megnyitó.*
3. Fürst János dr.: *Ünnepi beszéd.*
4. Horváth József: *Talpra magyar!*
5. *Szózat.*

Az ünnep után társas vacsora, ezen a szerleg-beszédet *Eitner Jenő* mondja.

Mind a két ünnepre a város közönségét, a 48-as honvédeket, a hatóságokat, testületeket és egyesületeket hazafiúi tisztelettel meghívja

Sümege, 1909 február 6-án.

Az elnökség.

H I R K .

— **Hivatalba lépés.** *Vizkelety Árpád* dr. járási szolgabíró f. hó 1-én elfoglalta hivatalát.

— **Magántanári megerősítés.** A valás- és közoktatásügyi miniszter *Erek István* dr. eperjesi jogakadémiai nyilvános rendes tanárnak a budapesti tudományegyetem jog- és államtudományi karán a magyar közigazgatási jogból egyetemi magántanárrá történi képesítését jóváhagyólag tudomásul vette és nevezettet e minőségben megerősítette.

— **30 év a szinpadon.** Csöndes polgári pályán is nagy dolog a 30 év. A szinpadon, mint a katona háborús esztendeje, duplán számít. Mert abban az idegizgató, lélektörő munkában, amelyet a vándor színész végez, gyorsan kopik a test ereje és a lélek energiája. Ennek a zaklatással teljes sulyos pályának 30-ik évét most tölti be *Füredi Miksa*, a helybeli színtársulatnak igazgatója. Ezelőtt 30 évvel, mint dizzadó reményekkel telt ifjú csapott föl *Tália* papjának. Tehetsége a komikai térre vonzotta s ebben a szerepkörben töltötte be, szinte mind a harminc évét. Hogy miként töltötte be, tapasztaltuk saját szemünkkel, a magunk lelkével itt a sümegi szinpadon. Kacaglató, de jellemzetes alakokat nyújt, mindegyik más és mindegyik az életből való. De, hogy drámai ereje is minő erős, megmutatta a *Cigányban*, ahol megrázó játékaival belemarkolt a közönség lelkébe és könnyeket fakasztott lelkébe 30 éve vonja *Tespis* kordéját. (bizony, sokszor nagyon-nagyon nyikorog ez a kordé) 30 éve szolgája a magyar vidéki szinpad hivatását és azokat a kulturai és nemzeti célokat, amelyek e szinpadal összefüggnek. E 30 év alatt megjárta szinte az egész országot, főképpen Felső-Magyarország községeit járta sorra, hirdelve a magyar szellemet, ápolva a magyar nyelvet. *Első volt, aki a magyar szinpadot Fiuméba vitte.* Nyolc évvel ezelőtt támadt az a merész ötlete, hogy a magyar kikötővárosban felüti a magyar *Tália* oltárát. Azután még egyszer volt ott. És ma? A vidék legelső rendű társulatai tartanak Fiumében előadásokat. Tizennyolc éve igazgató. Tagjai szeretik, mert nemcsak jó kolléga, hanem szerető atyjuk is. Tegnap volt a jubiláris előadás. A Gül baba *Mujkóját* játszotta. Ezt

az ünnepet bizonyosan a tagok igaz szívbeli szeretete aranyozta meg. Ebbe beleragogy a közönség meleg elismerése is a jubiláns igazgató iránt s az a jókívánata, hogy érje meg működésének arany jubileumát is töröl metszett komikai jókedvvel ne csak ott a világjelentő deszkákon, hanem künn az élet rögzős útján is. Üdvözöljük!

— **Községi gyűlés.** Sümeg képviselőtestülete február 28-án rendkívüli közgyűlést tartott. Ez az évtizedek alatt elfoglalt területek visszaszerzése érdekében bizottságot küldött ki, hogy javaslatot terjesszen a legközelebbi gyűlés elé. Tagjai: *Lukonich Gábor* dr., *Fürst János* dr., *Barkóczy Károly*, *Kiss Antal* városbíró és *Malomsoky János* jegyző. A kádárház néven ismert épület egy részét *Hornig Károly* megyés püspök ucca nyitása céljából a városnak ajándékozta. Most a képviselőtestület utasította a szépítő bizottságot, hogy mérnök közbejöttével tervezetet készítsen s ezt a következő gyűlésnek mutassa be. A téglásmesteri állásra egy évi ideiglenességgel 15 pályázó közül *Pressing Józsefet* választotta meg a gyűlés s az ellátásáról megbízta, hogy vele szerződést kössön. A községi baba fizetését a törvény 240 koronában állapította meg, míg a toronyóra gondozó évi 100 K-át kap. A rendeki uccai pásztorházat eladja a város. Erről az április 4-re összehívott közgyűlés intézkedik. *Karbi Julián* a városbíró havi 6 koronával gondozásba adta. Elfogadták *Mart Hermin* illetőségét elfogadta a képviselőtestület, azonban *Kovács Mária*t elutasította. Az évi számadás megvizsgálására *Krisztinkovich Józsefet* és *Berezky Gyulát* küldték ki az eddigiek mellé. *Geiger János* és *Adorján Sándor* e tisztikről lemondtak. A *Ramassetter-féle* erénydíjat a farsangon férjhez mentek közül *Ányós Mária*, férjzett *Horváth Jánosné* kapta meg. *Horváth Vince* a keszthelyi uccában lévő háza előtt területet kér, hogy kiépülhessen. A szépítő bizottság megtekinti s ennek javaslata szerint intézkedik majd a képviselőtestület. *Malomsoky János* jegyző felolvasta a vármegye határozatát, amely a rendőrök fizetésének felemelését jóváhagyta, ellenben a tolonc dijak átengedéséhez nem járult hozzá. *Lukonich Gábor* dr. fölemlíti, hogy a bírósági épületek egy részét a város az igazságügyi kormányzatnak járásbírói épületek emelésére átengedi. A tárgyalások ez érdemben folynak. Szükséges, hogy az átengedésre nézve a képviselőtestület határozzon. A tárgyat szintén az április 4-re összehívandó gyűlésre tűzték ki. E gyűlésen határoznak majd *Fürst János* dr. indítványáról is, amely a *Babos-féle* birtok megvételét javasolja. Az apaállatok megvásárlására az ellátás mellett *Sipos Józsefet* és *Dörnyei Dénest* küldték ki. *Végül Erek István* az állami elemi iskola építésére fölvetett 210.000 K-ás kölcsönről tett jelentést. E kölcsönre járó 192.723 K 25 fillért a magyar jelzálogbank kifizette s ennek egy részét az építés költségeinek fődöntésére rá is fordították. A jelentés átvizsgálását a számvizsgáló bizottságnak adta ki a gyűlés.

— **Színház.** *Fürediék Sümegről* *Tapolcára* készültek, de nem kaptak termet. Még egy hétre *Sümege*n rekedtek. Ma azonban meglesz az utolsó előadás, azután meghívásra három estét *Csabrendeken* töltenek, hogy utána *Alsólendván* próbáljanak szerencsét. Ekkora szini évad, egy hónap és egy nap bizony sok *Sümege*nek s ez meg is látszott az utolsó héten. A múlt vasárnap a *Helvre asszony* népszínművét játszották. A darabnak csak a cimszerepe ad a színésznek játszani való, no meg az udvarbíróé. Az elsőben *Buday Ilonka* eleven, tüzzel pattant asszony volt, méltó a szerep nevére. A másodikat *Keller* alakította végig ügyes támasszal játszva meg szerepét. *Simon* nyalka bocskai hajdú volt, kitűnő mintt mindig. *Zilahi (Hajdár)* szerep nem tudása kinosan hatott a közönségre s tönkre tette jelenetét. *Hétfőn* a remek zenéjű *Lili* cimszerepében *Buday* csak fokozta eddig elért szép sikereit. Mindegy alakjában remekelt. Méltó partnere volt *Simon (Plinchar)* A kitűnő szerep pompás alakot

nyert benne. *Budayval* együtt sok tapsot aratott s zajosan hívták őket a lámpák elé. *Füredi* a visszafiatalodó grófban remek karikatúrát nyújtott. Az est nagyobb közönséget érdemelt. Kedden *Tiszturak a zárdában* csekély közönség előtt. Régi história, régi fogásokkal. A XVII. században játszódik le *Richelieu minisztersége* alatt. A közönséget is olyan régi eszközökkel mulattatja a jámbor szerző. Még átöltözés a forrása. *Simon* a barátának öltözött kapitány szerepében erősen tulzott. Bár, hogy a barát, az apáca csak mulatságos lehet, régi francia nóta. Szerdán délután diákelőadásnak *János vitézt* adták. A gyereksereg nagyon jól mulatott a darabon. A szereplők, élükön *Budayval* oly elevenen játszottak, mintha esti előadás lett volna. Este kabaré volt. Nagy közönség. Siker dolgában mögötte marad az első kabarénak. Annak zajos, eleven hangulatát nem sikerült elérni a színészeknek. Csütörtökön az *Ipam uram* népszínmű. Az évad legrosszabb darabja. Három felvonáson keresztül fecsegnek a szinpadon, anélkül hogy valami történnék. Az első felvonás közepén be lehetett volna a sovány históriát fejezni. A színészek a legjobb igyekezettel se tudtak volna érdeklődést kelteni. Pénteken közönség hiányában nem volt előadás. Szombaton *Füredi* igazgató 30 éves jubileumára Gül babát játszották.

— **A messzinaiakért.** *Batthyány Pál* grófhhoz, vármegyénk főispánjához a messzinaiak javára a következő adományok érkeztek:

Pirity Antal tőrjei fodrász mester gyűjtése: *Huber Béla* 50 f, özv. *Molnár Ferencné* 40 f, *Pirity Lajos* 20 f, *Pirity Mariska* 20 f, *Pirity Antal* és neje 80 f, *Horváth Mihály* 40 f, *Schlesinger Jenő* 50 f, *Akerman István* 30 f, *Czvitkovics Gyula* 20 f, *Draveczy Árpád* 1 K, *Soós János* 1 K, *Stáger Pál* 20 f, *Tóth Vendel* 20 f, *Nagy József* 20 f, *Moór János* 1 K, *Klöster János* 30 f, *N. N.* 50 f, *Jobb József* 30 f, *Domján Agoston* 20 f, *Tömösváry Ferenc* 30 f, *Szabó Károly* 1 K, *Csurgó János* 20 f, *Kerka Károly* 40 f, *N. N.* 40 f, *Schlesinger Árpád* 50 f, *Pintér János* és neje 60 f, özv. *Gyöngy Lajosné* 20 f, *Rádics Ferenc* 30 f, *Vártai Gyuri* és *Imre* 30 f, *Figura Sándor* 20 f, *Nagy Sándor* 20 f, *Reyner János* 20 f, *Szabó Mátyás* 20 f, *Gyökeres János* 20 f, *Politzer Jenő* 40 f, *Politzer Adolf* 50 f, *Pressing Ferenc* 50 f, *Janis Vince* 20 f, *Mang Sándor* 40 f, *Sonnenfeld Rezső* 40 f, *Németh Vilmos* 20 f, *Kuruc Lajos* 1 K, *Rép István* 20 f, *Dancs Géza* 20 f, *Wagner Lajos* 20 f, *Takács Ferenc* 2 K, *Koriter Zsigmond* 50 f, *Peér Leó* 2 K, *Doma János* 40 f, *Verdei István* 40 f, *Taupér Imre* 40 f, *Schramm Ferenc* 20 f, *Szabó Gyula* 20 f, *Gyöngy Józsefné* 20 f, *Szita Jánosné* 20 f, *Bakabecz Reimond* 30 f, *Torma Kálmán* 40 f, *Szaksz József* 10 f, *Kalán Dániel* 20 f, *Prácer János* 40 f, *Akerman Mihály* 40 f, *Kozári Mari* 20 f, *Kozári István* 20 f, *Grótprecht Ferenc* 20 f, *Entler Ferenc* 40 f, *Kiss Lajos* 20 f, *Varga István* 20 f, *Kendli Lajos* 20 f, *N. N.* 60 f, *Kicsi Ferenc* 20 f, *Tőrjei Hitelszövetkezet* 2 K, *Tarraly Béla* 40 f, *Pál Jenő* 20 f, *Leier Mariska* 40 f, *Bognár Antal* és *János* 20-20 f, *Ágh Gyula* 20 f, *Szalai István* 20 f, *Fetteli Sándor* 20 f, *Gyöngy István* 20 f, ifj. *Márkus József* 40 f. Összesen: 33 K, 10 f.

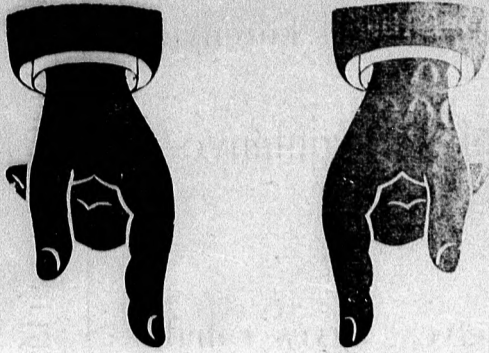
Sólyomy Tivadar sümegi főszolgabíró gyűjtése: *Olvashatlan, Szily Ferenc* dr., *Bíró József* dr., *Olvashatlan, Fürst János* dr., 1-1 K, *N. N.*, *Talabér Károly* 60-60 f, *Sólyomy Tivadar* 3 K. Összesen: 9 K, 20 fillér.

— **20.000 korona.** A zalaegerszegi Csány-szoborra, a Magyar Paizs legutóbbi kimutatása szerint 20.029 K 89 f. gyűlt össze.

— **A Zalamegyei kör** Budapesten március 13-án a VI. ker. füg. 48-as kör dísztermében a megyebeli főiskolai hallgatókat segítő alapja javára felolvasással és hangversennyel egybekötött estét rendez. A felolvasást *Vulpes* tartja. A hangversenyen közreműködnek: *Grünwald Erzsébet* t Erdélyi *Erzsike*, *Kalmár József* a m. kir

Eladók.

A nyirlaki gazdaságban (u. p. Sümeg) tisztavérű simenthali bikák tenyészigazolvánnyal ellátva eladók.

Hirdetéseket

jutányos áron felvesz
a kiadóhivatal.

Nyavalyatörés!

Ki nyavalyatörés, görcs és más ideges állapotban szenved, kérjen iratot, ingyen és bérmentve kapható a **szabd. hatyugyógyszertár** által **Majna-Frankfurt**.

Szőlő-oltvány

és vesszőről nagy képes árjegyzéket ingyen és bérmentve küldöm meg, aki simét tudatja. Ezen könyvet még az is kérje, aki rendelni nem akar, mert sok hasznos tudnivalót tartalmaz.

Gyökeres oltványokból, amerikai és európai sima és gyökeres vesszőkből, a világhírű Delaware-ből 1 1/2 millió készlet.

Olcsó ár és pontos kiszolgálás. — Cim:

Sziucs Sándor fia szőlőtelepe
Bihardiószeg.

Lakások, gazdasági épületek

fedésére szolgáló vizathatlan

kátrányos fedőlemezt.

kátrányos pépszalagot és

kátrányt állandóan raktáron tart

és a legolcsóbban árulit

Würzburger Jakob, Sümeg.

Szőlőoltvány, amerikai és hazai vesszőeladási hirdetés.

A nagyméltóságú Földmivelségi Minisztérium 60900/1896. számú szokványrendelete szerint válogatott első osztályú sima és gyökeres

Ripária-Portalis, Rupestris-Monticola és Vitis-Solonis

amerikai vadvessző, valamint ugyanily oltványokra nemesített, fenti rendeletnek mindenben megfelelő a legkiválóbb bor és csemege faj

gyökeres, fás és zöldoltványok

ugyszintén hazai sima és gyökeres vesszők kerülnek nálunk ezen évben nagymennyiségben eladásra.

Badacsonyvidéki Szőlőtelep kezelősege, Tapolca, (a Balaton mellett).

Figyelem!

Szőlőoltványt, szőlővesszőt ne rendeljen addig, míg tőlem árjegyzéket nem kér! Gyökeres oltványok ezre 140 korona, Delaware ezre 100 korona.

Cim:

Szigyártó Nagy Mihály,
Felsőseged, Somogy megye.

Ezelőtt ha valaki a elrontotta gyomrát, elvesztette étvágyát vagy kszozserülésben szenvedett s ebből kifolyólag gyomorégése, gyomorfájdalma, vagy fejfájása támadt, vagy nagyon elhízott, kénytelen volt az undorító ízű pilulákat, teákat, vagy keserűvizet használni, melyeket igen gyakran gyomra nem tűrt meg s azokat ki is hányta.

Most szükségtelen magát sanyargatni, mert az

Inda-cukorka

ize a legkellemesebb, hatása pedig minden eddig létező hashajtó és gyomorjavító készítménynél sokkal jobb. Nem csak felnőttek, de a gyermekek is igen szívesen beveszik s még csecsemőknek is adható. Ha evés előtt megesszik 1 vagy 2 darabka Inda-cukrot, akkor bármily erős székrekedése is van, azt görcsök és erőlködési fájdalmak előidézése nélkül 1 vagy 2 óra alatt megszünteti. Ha pedig evés után bevesz 1 darabka Inda-cukrot, akkor gyomra kitűnően fog emészteni s étvágya hatalmasan fog gyarapodni és székszorulása sohasem lesz. Ha gyomorégést, savanyu felbőfögést érez, 1 darabka Inda-cukor azonnal megszünteti azt. Azok, kik túlságosan elhízta és karcsubbak akarnak lenni, egy bizonyos ideig használják rendszeresen az Inda-cukorkát s rövid idő alatt tapasztalni fogják annak kitűnő hatását. Szóval az Inda-cukor a legjobb gyomorszabályozó. Minthogy pedig egészségünk alapját a gyomor rendes működése képezi, mert ez veszi fel a táplálkozásra szánt ételeket és italokat s azokat megemészte vér alakjában a testbe juttatja, azért használjunk állandóan Inda-cukorkát s akkor gyomrunk mindig rendben lesz.

KAPHATÓ MINDENÜTTI!

Ára 1 tekercsnek (10 darab) 40 fillér.

Készíti: **BALÁZSOVICH SÁNDOR** sepsiszentgyörgyi Korona gyógyszertára és székellyöldi gyógytermékeket feldolgozó szaklaboratoriuma, **SEPSISZENTGYÖRGY**

Középponti raktar: Budapest, VIII., József-uca 35—37.

Megérkeztek!!

szőlőoltvány és nyári divat szövetek nagy választékban, melyekből mélyen leszállított árak mellett készülnek divatos öltönyök vagy felöltők 36 koronáért, 1 külön nadrág 10 K, 1 külön nyári mellény 8 K.

Ezen divat szövetek méterenkint is kaphatók női kosztümökre és férfi ruhára.

Meghívásra ugy helyben, mind vidéken személyesen jelenek meg dus választékú mintáimmal.

Kiváló tisztelettel

Grünfeld J. uri szabó Sümeg.

Márkus Salamon Fia cég áruháza

Sümege, Kossuth Lajos ucca.

Nagy választék Zsorna-féle nyakkendőkben.

Ajánlja dúsan felszerelt raktárát a téli és tavaszi időnyre: legujabbés legdivatosabb ruhakelmékből, posztó, flanel, Casan, blouzkelmékből, pargetok, vásznak, paplanok, ingek, nyakkendők, gallérok és kézelőkből. Nyaktűk, ing- és kézelőgombok, Clott alsóruhák és kötények.

Ágy- és asztalterítők, szőnyegek, függönyök a legjutányosabb árakon.

A nagyérdemű hölgyközönség kívánságának megfelelően, egyes ruháknak és blouzoknak való legfinomabb kelmékből, selymekből dús választéku raktárt tartok.

Nagy választék magyar gyártású sifkoszorukban.

Sétabotok. Hazai gyártmányú eső- és napernyők.

Mindennemű

nyomtatványokat

jutányos áron és izléses kivitelben készít

Horvát Gábor

könyvnyomdája Sümegen

Mindennemű

könyvkötőmunkák

elfogadtatnak.